

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 45/23

V Lucemburku dne 9. března 2023

Stanovisko generálního advokáta ve věci C-680/21 | Fotbalový klub Royal Antverpy

Fotbal: podle generálního advokáta Szpunara jsou pravidla UEFA pro domácí hráče částečně neslučitelná s unijním právem

Systémy, ve kterých domácí hráči zahrnují nejen hráče připravované dotčeným klubem, ale také hráče jiných klubů ve stejné národní lize, nejsou slučitelné s pravidly volného pohybu

Od sezóny 2008/2009 vyžaduje Unie evropských fotbalových asociací (UEFA) od fotbalových klubů, aby na zápasovou soupisku, která obsahuje maximálně 25 hráčů, zapsaly minimálně osm tzv. domácích hráčů. Domácí hráči jsou definováni jako hráči, kteří byli ve věku 15 až 21 let po dobu nejméně tří let připravováni svým klubem nebo jiným klubem téže národní ligy, a to bez ohledu na jejich státní příslušnost. Z těchto osmi hráčů museli být alespoň čtyři hráči připravováni dotčeným klubem.

Na základě těchto pravidel přijala *Union royale belge des sociétés de football association* (URBSFA) v podstatě podobná nařízení pro fotbalové kluby účastníci se profesionálních fotbalových divizí. Na rozdíl od pravidel UEFA však belgická pravidla nevyžadují, aby čtyři z osmi domácích hráčů byli připravováni dotčeným klubem.

Před frankofonním soudem prvního stupně v Bruselu (Belgie) tvrdí UL (profesionální fotbalový hráč) a Royal Antverpy (profesionální fotbalový klub) v podstatě, že pravidla UEFA a URBSFA týkající se domácích hráčů narušují volný pohyb pracovníků v EU. Podle nich tato pravidla omezují možnost profesionálního fotbalového klubu přijmout hráče, kteří nesplňují požadavek místního nebo národního původu, a zařadit je do zápasu. Stejná pravidla také omezují možnost hráče být rekrutován a zařazen do zápasu klubem, vůči němuž se nemůže na takový původ odvolávat.

Ve stanovisku z dnešního dne generální advokát Maciej Szpunar připomněl především, že sportovní činnosti, které jsou součástí hospodářského života, spadají pod základní svobody Smlouvy.

Tvrdí, že **pravidla týkající se domácích hráčů mohou vést k nepřímé diskriminaci státních příslušníků jiných členských států**. Vskutku je skutečností, že čím je hráč mladší, tím je pravděpodobnější, že bude mít bydliště v místě svého původu. Jsou to tedy nutně hráči z jiných členských států, kteří budou spornými pravidly nepříznivě dotčeni. Ačkoli jsou sporná ustanovení formulována neutrálně, zvýhodňují místní hráče oproti hráčům z jiných členských států.

Taková nepřímá diskriminace však může být odůvodněná: generální advokát přijímá argument, že sporná ustanovení jsou z podstaty způsobilá pro dosažení cíle výcviku a nábory mladých hráčů. Co se týče profesionálního sportu, generální advokát připomněl, že Soudní dvůr již od zásadního případu *Bosman* konstatoval, že vzhledem ke značnému sociálnímu významu sportovní činnosti, a zvláště fotbalu v Evropské unii je třeba cíl spočívající v podpoře nábory a výcviku mladých hráčů uznat jako legitimní.

Generální advokát však má určité pochybnosti o obecné soudržnosti sporných ustanovení, pokud jde

o definici domácího hráče. Pokud se za domácího hráče považuje, jak je tomu v případě pravidel UEFA i URBSFA, nejen hráč připravovaný samotným klubem, ale i hráč připravovaný jiným klubem v národní lize, klade si otázku, zda sporná ustanovení skutečně přispívají k dosažení cíle směřujícího k tomu, aby kluby připravovaly mladé hráče.

Tyto pochybnosti zjevně narůstají, pokud je dotčená národní liga významná. Pokud by si klub ve významné národní lize mohl „koupit“ až polovinu domácích hráčů, cíl spočívající v podpoře tohoto klubu v přípravě mladých hráčů by byl zmařen.

V důsledku toho, ačkoliv generální advokát považuje povinnost zapsat na zápasovou soupisku předem stanovený počet domácích hráčů za oprávněnou, nevidí důvod – z hlediska výcviku – pro rozšiřování definice domácího hráče na hráče působící mimo daný klub, ale v rámci příslušné národní ligy.

Tytéž úvahy platí i pro cíl zlepšit konkurenční rovnováhu týmů. Pokud by všechny kluby byly povinny provádět výcvik mladých hráčů na základě dotčených opatření, pak by se pravděpodobně celkově zvýšila konkurenční rovnováha týmů. Uvedený cíl je opět zmařen, pokud kluby mohou využívat domácí hráče z jiných klubů ve stejné lize.

Generální advokát došel k závěru, že **sporná ustanovení nejsou soudržná, a tudíž nejsou způsobilá pro dosažení cíle výcviku mladých hráčů: domácí hráči nemají zahrnovat i hráče pocházející z jiných klubů než z předmětného klubu.**

UPOZORNĚNÍ: Soudní dvůr není stanoviskem generálního advokáta vázán. Úlohou generálních advokátů je zcela nezávisle navrhnout Soudnímu dvoru právní řešení věci, která jim je přidělena. Soudci Soudního dvora začínají nyní v uvedené věci rozhodovat. Rozsudek bude vydán později.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) stanoviska se na internetové stránce CURIA zveřejňuje v den, kdy je generální advokát přednesl.

Kontaktní osoba pro tisk: Jarosław Zasada ☎(+352) 4303 2793

Obrazové záznamy z přednesení stanoviska jsou dostupné na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106.

Zůstaňte ve spojení!

